

ת"פ 52565/07/20 - מדינת ישראל ע"י נגד יוסף אבו עפאש ע"י

בית משפט השלום באילת
ת"פ 52565-07-20 מדינת ישראל נ' אבו עפאש

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר
נגד	הנאשם	יוסף אבו עפאש ע"י ב"כ עוה"ד אלעד אלקיס

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, יוסף אבו עפאש (להלן: הנאשם) הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 12.2.2020 בשעה 10:42 לערך התפתח ויכוח בין הנאשם לבין אילן בן שטרית (להלן: המתלונן או בן שטרית) ברחוב לוטוס 7 באילת (להלן: המקום). הנאשם היה בתוך רכבו, ובן שטרית עמד על המדרכה.

כתב האישום מתאר כי הנאשם יצא מרכבו, השניים התקרבו אחד אל השני והחלו צועקים. בהמשך, עזב בן שטרית את המקום ונכנס לאחד הבתים ברחוב.

בהמשך, כפי שמתואר בכתב האישום, נסע הנאשם אחרי בן שטרית, ועצר את רכבו מחוץ לבית אליו נכנס האחרון. לאחר מספר דקות, חזר בן שטרית כשהוא אווז בסכין. השניים המשיכו להתווכח כשבן שטרית מנופף בסכינו ומנסה לפתוח את דלת הרכב בו ישב הנאשם.

בתגובה לכך, יצא הנאשם מרכבו, השניים נצמדו אחד אל השני והחלו בדחיפות הדדיות. בהמשך, פנה הנאשם לתא האחורי של רכבו, הוציא משם פלס בנאים (להלן: הפלס) והחל להכות באמצעותו את בן שטרית - פעם אחת ברגלו וארבע פעמים נוספות בפלג גופו העליון. במקביל לכך, דקר בן שטרית את הנאשם בידו באמצעות הסכין שאחז. בהמשך לכך, התרחקו הניצים זה מזה ובן שטרית עזב את המקום.

עמוד 1

כתב האישום מציין כי כתוצאה ממעשיו של בן שטרית, נגרמו לנאשם פציעות בדמות חתך בזרוע יד שמאל באזור שריר ה-Triceps באורך של 5 ס"מ והוא נזקק לטיפול רפואי ולתפירת החתך בזרועו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לבן שטרית פציעות בדמות חתך באורך של כ- 3 ס"מ בקרקפת, המטומה תת עורית בירך שמאל, חתך באורך של כ- 1 ס"מ מאחורי אוזן שמאל, אודם קל באזור מפרק כתף שמאל והוא נזקק לטיפול רפואי, לסגירת החתך בקרקפת באמצעות סיכות ולתפירת החתך מאחורי אוזן שמאל.

3. ביום 9.11.2021 הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע במיוחס לו בהתאם להודאתו. בהסכמת הצדדים, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר לעניין העונש מטעם שירות המבחן. במסגרת ההסדר הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש למאסר בפועל של עד 12 חודשים, ואילו ההגנה תהיה רשאית לטעון באופן פתוח.

4. שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה מעת לעת בין היתר לבקשת שירות המבחן, ובשל העובדה כי ייצוגו של הנאשם הוחלף.

5. ביום 30.4.2023, לאחר קבלת תסקיר סופי של שירות המבחן טענו הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

6. בתסקיר מיום 22.2.2022 (להלן: התסקיר הראשון) פרט שירות המבחן את רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. קצינת המבחן כתבה כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, וכי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר עבר פלילי ושומר על יציבות במישורי חייו.

מבחינת גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, צוין בתסקיר כי במצבי לחץ ודחק, ובעיקר בעת שחש מצוקה ואיום על חייו, עלול הנאשם לפעול באימפולסיביות. עם זאת, פרט שירות המבחן כי לנאשם יכולות טובות להיענות לסמכות וגבולות וכי הסיכון להישנות עבירות דומות היא נמוכה. שירות המבחן המליץ על השתלבותו של הנאשם בהליך צדק מאחה - גישור בין פוגע לנפגע.

7. בתסקיר משלים אשר הוגש ביום 10.7.2022 (להלן: התסקיר המשלים) פרט שירות המבחן כי במהלך חודש אפריל 2022 התקיים הליך צדק מאחה בין הנאשם למתלונן. צורף "הסכם איחוי פגיעות" שנערך בין השניים, ממנו עולה כי שני הצדדים הבינו את המחיר אשר שילמו על התנהלותם באירוע העבירה, והפיקו את הלקחים הדרושים להתנהלותם העתידית במצבי קונפליקט. הנאשם מסר כי הליך הצדק המאחה סייע לו בשינוי התפיסה ותחושותיו השליליות כלפי הצד שכנגד. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי נחוה על ידי הנאשם כמרתיע ומציב גבולות. לאור שיתוף הפעולה של הנאשם והחרטה על התנהגותו, המליץ שירות המבחן

על הטלת עונש חינוכי - שיקומי בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות, לצד מאסר מותנה.

הטיעונים לעונש

8. ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי הדר, טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, ובמסגרת ההסדר הדיוני עתרה להשתת עונש ברף התחתון של המתחם - שנת מאסר. בנוסף, ביקשה התביעה להטיל על הנאשם ענישה נלווית מרתיעה, קנס כספי, והתחייבות להימנע מכל הקשור בעבירות אלימות.

לטענת המאשימה, מדובר באירוע אלימות חמור אשר יכול היה להסתיים בתוצאות חמורות הרבה יותר מאלו שנגרמו בפועל. לטענת התביעה, הערכים המוגנים שנפגעו עומדים "בתכלית לב ליבו של ההליך הפלילי...מעשים אלו יש להוקיעם בחומרה יתרה ולקבוע ענישה הולמת ומרתיעה...". המאשימה הפנתה לפסיקה שקבעה כי יש למגר את התופעה של יישוב סכסוכים בדרכים אלימות.

ב"כ המאשימה ציינה את התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהתהליכים החיוביים אשר עבר הנאשם, וכן את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, אך הדגישה כי על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים ואחרים, מעבר לשיקולי שיקום. לגישת התביעה, במקרה זה, של אלימות חמורה כפי המתוארת בכתב האישום, על בית המשפט להעביר מסר הרתעתי ליחיד ולרבים בדמות ענישה משמעותית.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בטיעוניה; בין היתר הוגש לעיוני גזר דינו של המתלונן, בן שטרית, אשר אף כנגדו הוגש כתב אישום בגין האירוע. על בן שטרית הוטלו, בהסכמת הצדדים, 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן ענישה נלווית.^[1]

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אלעד אלקיס, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד לעונש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. ההגנה טענה כי במקרה זה ראוי לסטות ממתחם הענישה לאור שיקולי שיקום. לפיכך ביקשה ההגנה כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן, וישית על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, וענישה צופה פני עתיד.

ההגנה הדגישה כי חלקו של הנאשם באירוע העבירה היה שונה מהותית מחלקו של המתלונן, בן שטרית, אשר גזר דינו הוצג במהלך טיעוני המאשימה. כך למשל, נטען כי אירוע העבירה התרחש רק לאחר שהמתלונן חזר לעברו של הנאשם, כשהוא מצויד בסכין. מכל מקום, לשיטת ההגנה הנאשם פצע את האחר "לא בחפץ שהועיד מבעוד מועד, לא היה שום תכנון מוקדם...".

הסניגור הוסיף וטען כי העונש לו עותרת המאשימה הוא תקרת הענישה לה היתה רשאית לטעון מלכתחילה וכי

עתירת המאשימה לתקרת הענישה אינה מתחשבת כלל בהמלצות גורמי המקצוע.

לשיטת הסניגור, יש להקל עם הנאשם לאור נסיבותיו האישיות. ב"כ הנאשם עמד על ההליך הטיפולי הכן והאמיתי שעבר הנאשם, על חלוף הזמן מביצוע העבירה (למעלה משלוש שנים) וכן על עובדת היות הנאשם בהליך של פשיטת רגל, ומחויב להחזר חובות ותשלום מזונות לילדיו. ב"כ הנאשם הדגיש את היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, ואת העובדה שמאז אירוע העבירה לא עבר עבירות נוספות.

אף ב"כ הנאשם הגיש פסיקה על מנת לתמוך בטיעונו.

10. בדברו ביחס לעונש אמר הנאשם: "אני מאד מצטער על המקרה. זה מקרה ראשון בחיים שלי ויהיה אחרון בעזרת השם. הילדים שאני מפרנס אותם ואם תתקבל עמדת המאשימה זה יפגע בהם. אני משלם ₪ 5,500 כל חודש ואני חייב לעמוד בזה ואם לא אעמוד בזה אז יהיו עוד כמה שנים שאני לא אצליח לצאת מזה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם השמירה על שלמות גופו ובטחונו האישי של הפרט.

הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף בינוני; הנאשם ביצע את העבירה תוך שימוש בפלס בנאים, כשהוא מכה את המתלונן ברגלו ובפלג גופו העליון. למתלונן נגרמו חבלות בקרקפת, מאחורי אזנו, בירכו ובכתפו.

האירוע התרחש ברחוב, בשעות הבוקר, על רקע מחלוקת שבין הנאשם למתלונן, אשר החלה בוויכוח מילולי וגלשה לכדי מהלומות בהמשך ופציעה הדדית.

רבות נאמר בפסיקתו של בית המשפט העליון על הפסול שיש ביישוב סכסוכים בדרך אלימה, ועל הצורך של בתי המשפט להילחם בתופעה בזוויה זו ביד קשה.

12. מעובדות כתב האישום עלה כי לא קדם מצידו של הנאשם תכנון מוקדם לביצוע העבירה. האירוע החל בוויכוח בין הנאשם לבין המתלונן ובהמשך, לאחר שהמתלונן אחז בסכין ונופף בה, וניסה לפתוח את דלת רכבו של הנאשם, גלש הוויכוח לפסים אלימים.

13. אשר לטענות ההגנה הנוגעות להתגרות שקדמה לתקיפה מצידו של המתלונן; לא מצאתי לקבוע כי מדובר בהתנהגות אשר היה בה בכדי לפגוע במידת שליטתו של הנאשם מלהימנע ממעשה הפציעה בגינו הורשע. עם זאת, לא ניתן להתעלם ממידת ההשפעה של בן שטרית על הנאשם בביצוע העבירה; כאמור אין מדובר באירוע חד צדדי, אלא בתקרית, שלפחות בתחילתה נשאה אופי תגרתי. תחילת האירועים בוויכוח שהתנהל בין הנאשם לבן שטרית, והמשכם בכך שבן שטרית חזר אל עבר רכבו של הנאשם כשהוא נושא סכין. בן שטרית נופף בסכין וניסה לפתוח את דלת רכבו של הנאשם. או אז הסלים האירוע; הנאשם יצא מרכבו, השניים נצמדו זה לזה והחלו בדחיפות הדדיות; הנאשם ניגש לרכבו והוציא פלס בנאים; השניים היכו זה בזה כשהנאשם השתמש בפלס ככלי תקיפה וחיבט בבן שטרית בעוד האחרון דוקר את הנאשם בסכין.

ודוק; אכן, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי השניים התווכחו לפני אירוע הפציעה, כפי שכתבתי לעיל; ואולם, לטעמי, בנקודה בה הבחין הנאשם בבן שטרית כשהוא אוזן בסכין, יכול, וצריך, היה הנאשם לנסוע ברכבו מהמקום או להזעיק עזרה. תחת זאת בחר הנאשם לצאת מרכבו, ליטול פלס בנאים ככלי נשק, ולהכות באמצעותו את המתלונן באופן שגרם לפציעתו.

14. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: למתלונן נגרמו פציעות בדמות חתך בראשו ובאוזנו והוא נזקק לטיפול רפואי; החתך בראש הוצמד בסיכות והחתך מאחורי האוזן נתפר. אף הנאשם נפצע כתוצאה ממעשיו של בן שטרית - הוא סבל מחתך בידו אשר הצריך טיפול ותפירה.

נקל לשער כי פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מתקיפה שכזו הוא גבוה ביותר, ואף עלול היה להוביל לפציעה חמורה משמעותית מזו שנגרמה למתלונן בסופו של דבר (ואף לנאשם).

15. הצדדים הגישו, כאמור, פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית. מטעם המאשימה הוגשו מספר פסקי דין, העוסקים באירועים חמורים יותר מהאירוע שבפנינו. מטעם ב"כ הנאשם הוגשו גם מספר פסקי דין. מצאתי לנכון להתייחס לפסקי הדין הבאים ולפסיקה נוספת.

§ רע"פ 9094/16 **נעימי נ' מדינת ישראל** (12.4.2018): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לאחר שהורשע בעבירות של פציעה בצוותא כאשר העבריין נושא נשק חם או קר, תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, בכך שהיכה את המתלונן בפניו באמצעות בקבוק זכוכית, ואף המשיך להכותו בידיו יחד עם אדם אחר. למתלונן נגרמו פצע באף, שפשופים ונפיחות קלה מתחת לעין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 עד 24 חודשי מאסר, והשית על המבקש 9 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש סביר ומאוזן, ובית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור וקבע כי חלקו של המבקש היה מרכזי ודומיננטי וההבחנה בינו לבין הנאשמים האחרים כפי שנעשתה בשתי ערכאות קודמות ראויה.

§ רע"פ 1084/17 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (11.5.2017): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, לאחר שהורשע בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות בכך שהוא ואחרים היכו את המתלונן, כאשר

חלקו של המבקש באירוע התמקד בכך שהוא היכה את המתלונן בקרש. למתלונן נגרמו שני חתכים בראשו ונפיחות באצבעו, דבר שהצריך את אשפוזו לצורך סגירת החתכים בסיכות. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בנסיבות של קטטה שהפכה לתקיפה בצוותא. גם המבקש נפגע באירוע. על המבקש הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בתסקיר שלילי ובעברו הפלילי. בית משפט המחוזי, דחה את ערעורו של המבקש על הכרעת הדין אך הקל במעט את עונשו של המבקש וגזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור וקבע כי עונשו של המבקש אינו סוטה מרמת הענישה הנוהגת והמקובלת.

§ ע"פ (מרכז) 11102-09-22 **חנגרי נ' מדינת ישראל** (20.2.2023): המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בכך שתקף את המתלונן, אחז בגרונו, חנק אותו, הלם בפניו באגרוף, המתלונן נפל על המדרכה ונחבל בחלקי גופו לרבות שבר באזור הלסת שהצריך ניתוח. בית המשפט השלום קבע מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. על המערער, משיקולי שיקום, הושת מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 220 שעות ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. המערער חזר בו מהערעור, וגזר הדין של בית משפט השלום נותר על כנו.

§ ע"פ (חי') 15379-09-19 **בנעין נ' מדינת ישראל** (21.11.2019): התקבל ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירה של פציעה בכך שבתור לקופה, תקף הנאשם את המתלונן העובד במקום, בכך שנגח בראשו וגרם לפציעתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וקבע כי אין מקום לחריגה מהמתחם לקולא. המערער נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 200 שעות ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי ניתן להימנע מהרשעתו של המערער שכן אין לו עבר פלילי ולמקרה זה לא קדם תכנון. עוד השתכנע בית המשפט המחוזי כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי של המערער. נוכח ביטול ההרשעה, הוגדל הפיצוי לסך של 7,000 ₪ ובוטל המאסר המותנה. צו השל"צ נותר על כנו.

§ ת"פ (ת"א) 15572-12-20 **מדינת ישראל נ' לוי** (28.12.2022): הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, פציעה, איומים, ותקיפה סתם בכך שאיים על המתלונן; היכה בידו בפניה של המתלוננת והיא נפלה ארצה; היכה את המתלונן בגופו באמצעות מקל עד שזה נשבר. למתלוננת נגרם שבר באף ולמתלונן חתך במצחו. מתחם העונש נקבע כנע בין 4 לבין 16 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שמנהל אורח חיים נורמטיבי, אשר הודה וחסך זמן שיפוטי נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים בסך 7,500 ₪.

§ ת"פ (ת"א) 65255-12-16 **מדינת ישראל נ' אברהם ישראל** (28.06.2021): הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שנטל מוט ברזל, וחבט באמצעות המוט על גבו של המתלונן פעמיים באופן שהותיר סימן אדום על הגב. בהמשך, לאחר שהמתלונן מעד ארצה, היכה אותו שוב הנאשם באמצעות מוט הברזל בראשו. כתוצאה ממעשים אלה נגרם למתלונן חתך עמוק באורך של כ-10 ס"מ בראשו, אשר דרש

טיפול של הרדמה מקומית ותפירה באמצעות עשרה תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם אשר עבר הליך טיפולי שיקומי משמעותי אך מנגד, בעל עבר פלילי מכביד הכולל מאסרים מותנים, נדון לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

16. לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר, אשר ניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם - חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם

17. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום הנאשם. זאת, אם הנאשם השתקם, או יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם.

במסגרת ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) קבע בית המשפט העליון כי את התשתית העובדתית להוכחת סיכוי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראיייתיים שונים, ובראשם תסקיר שירות המבחן; בית המשפט קבע, ביחס לשיקולים המנחים בהערכת שיקומו של הנאשם, בין היתר, כך:

"...בקווים כלליים ניתן להצביע על כך **שהפעלת הסמכות בסעיף 40 אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד** (ראו למשל: ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2015) (להלן: ע"פ 779/15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2016) (להלן: עניין אלקרינאוי); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.9.2017) (להלן: עניין סלב); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר [פורסם בנבו] (3.10.2017) (להלן: עניין שנהר)). במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכוי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; **אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה** (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15, בפסקה 11; עניין אלקרינאוי, בפסקה 12; עניין סלב, בפסקאות 16-17; עניין שנהר, בפסקה 24).

חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין). עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין **ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40(א).** דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי (עניין סלב, בפסקה 16)". [2]

18. במקרה דנא, שוכנעתי כי הנאשם השתקם, או למצער קיים סיכוי ממש שהוא ישתקם, ועל כן יש להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה שנקבע לעיל.
19. הנאשם ללא כל עבר פלילי, בן 51 ואב לעשרה ילדים, איש עבודה המנהל אורח חיים נורמטיבי, וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם קיבל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה, היכה על חטא, הפנים את חומרת המעשה ולפי התרשמות שירות המבחן, התנהגותו גרמה לו לבושה, צער וחרטה. שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי, עובד ומתפקד אשר העבירה שעבר אינה מאפיינת את התנהלותו.
20. כבר בתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש ביום 27.2.2022 בעניינו של הנאשם, בצד המלצה לדחות את הדיון על מנת לאפשר לצדדים להשתלב בהליך של צדק מאחה - גישור בין פוגע לבין נפגע, העריך שירות המבחן כי הסיכון הנשקף מן הנאשם לביצוע עבירה נוספת בתחום האלימות הוא נמוך.
21. בהסכם איחוי פגיעות אשר הוגש לבית המשפט ביום 30.5.2022 מטעם הליך צדק מאחה בו השתתפו הנאשם והמתלונן, עליו הם חתומים, נכתב כי הנאשם "...תאר כי כיום סבור כי ההחלטה שלו לצאת מהרכב הסלימה את האירוע וכי היה עליו לעזוב את המקום ברכבו והוא מצטער על כך שלא בחר לעשות זאת... ", עוד נכתב כי "אירוע זה אינו מאפיין את התנהלותו ובדרך כלל הוא מוצא עצמו מתערב.... במטרה להשכין שלום".
22. בתסקיר המשלים, שהוגש ביום 10.7.2022, ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר שהליך הצדק המאחה סייע לו בשינוי תפיסה ותחושותיו כלפי הצד השני. הנאשם שיתף פעולה, הביע חרטה על התנהגותו ושירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה גורם מתריע ומציב גבולות עבור הנאשם. לאור זאת, התקבלה המלצה לסיום ההליך בענישה שיקומית, הכוללת צו של"צ בהיקף של 100 שעות ומאסר מותנה.
23. ראיתי לציין כי גם אם הנאשם לא נזקק לשירותי הטיפול של שירות המבחן, והוא בכוחות עצמו (ובאמצעות הליך צדק מאחה שנעשה בינו לבין המתלונן, מאת שירות המבחן) עלה על דרך הישר, אין זה אומר, בכלל, שלא ניתן לקבוע שהוא השתקם. שיקום עצמי - שיקום מלא הוא (ראו בעניין זה, רק למשל את ת"פ (י-ם) 49988-05-10 **מדינת ישראל נ' לוי** (17.2.2014), ת"פ (י-ם) 16312-03-13 **מדינת ישראל נ' שקיראת** (9.2.2014), ת"פ (ת"א) 32294-12-14 **מדינת ישראל נ' מירן** (14/09/2016)). במקרה דנא, לא מצא שירות המבחן להפנות את הנאשם לטיפול בתחום האלימות, זאת בשל ההתרשמות מלכתחילה, כי הסיכון להישנות אלימות מצידו הינו נמוך. אמנם צוין בתסקיר הראשון כי לנאשם נטייה לפעול לעתים באימפולסיביות בעת שהוא חש מצוקה ואיום על חייו, אולם ניכר כי הנאשם הפנים את הלקח שבהתנהלותו זאת בין היתר באמצעות הליך הצדק המאחה בעקבותיו הסיק הנאשם את הלקחים הראויים ו"הדבר בא לידי ביטוי בהתנהלות השונה שלו מאז ובעקבות האירוע, במצבים בהם עשוי להיווצר קונפליקט (מתוך "הסכם איחוי פגיעות" - שהוגש בעניינו של הנאשם)". ודוק: הליך הצדק המאחה המוצלח בו לקח הנאשם חלק לא היה הליך פרטי, אלא הליך אליו הפנה את הנאשם והמתלונן שירות המבחן, שהתקיים אצל שירות המבחן, במסגרת "תכנית גפ"ן" (גישור פוגע נפגע) שם.

24. עיון ברקע לביצוע העבירה, כפי שפורט בתסקיר הראשון, והעובדה כי לנאשם אין כלל עבר פלילי, מלמדים כי העבירה מושא כתב האישום היוותה אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם וכי מאז האירוע וההליך המשפטי הביע חרטה על התנהלותו, פגש את המתלונן, והשניים הביעו התנצלות הדדית ואף דאגה האחד לשלומו של האחר.

גם בעדותו לעונש בבית המשפט הביע הנאשם חרטה על מעשיו והביע תקווה כנה שזוהי הפעם הראשונה והאחרונה שמתרחש אירוע שכזה בחייו. נראה כי דבריו של הנאשם לא נאמרו בחלל ריק, כיוון שמאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משלוש שנים, בהם לא היה הנאשם מעורב בתקרית נוספת.

25. אני מקבל את התרשמות שירות המבחן, שלפיה הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, הביע עליהם חרטה כנה, ואירוע חד פעמי זה לא שיקף את מיהות התנהלותו.

26. שוכנעתי גם אני, כמו שירות המבחן, כי יש להשית על הנאשם ענישה חינוכית, החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, ועניינו הולם בהחלט את תנאי סעיף 40ד לחוק העונשין. אכן, נראה כי האירוע המתואר בכתב האישום היה ונשאר, מקרה חד פעמי בחייו של הנאשם; השילוב בין הבעת החרטה הכנה של הנאשם בגין מעשיו, חלוף למעלה משלוש שנים מקרות האירוע, וההליך המשמעותי אותו עבר, הם שהיוו בסיס להחלטתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

עם זאת, נוכח חומרת האירוע והתוצאות שהיו עלולות להיגרם בגינו, נראה כי יש מקום, כאקט עונשי חינוכי ראוי, להרחיב את עונש השל"צ ל 250 שעות, תחת 100 השעות עליהן המליצה קצינת המבחן.

27. בשולי הדברים מצאתי להידרש לעונש אשר הוטל על המתלונן, בן שטרית, הכולל בין היתר 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת לכאורה בגין אותו אירוע; גזר דינו של בן שטרית הוצג בפני על ידי המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש.

לעניין זה ראו דברי כב' השופטת ברון במסגרת ע"פ 8465/14 **עלאא כרכי ואח' נ' מדינת ישראל** (24.8.2015):

"הנה כי כן, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ונגזרת מהנסיבות הקונקרטיות והשיקולים הפרטניים בכל מקרה לגופו - ומשכך יתכן כי נאשמים בכתב אישום אחד שהורשעו בגין מעשים דומים, ישאו בתוצאות עונשיות שונות (ע"פ 1307/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (1.4.2015); ע"פ 7006/14 תורג'מן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה יט (23.3.2015) (להלן: עניין תורג'מן)).".

בענייננו, אין מדובר במי שהואשמו בגין אותן עבירות ואף לא באותו כתב אישום; כנגד בן שטרית הוגש כתב אישום המייחס לו בנוסף לעבירת הפציעה אף עבירה של החזקת סכין שלא כדין. בן שטרית כאמור, אף עשה שימוש באותה סכין וגרם לפציעתו של הנאשם. מכל מקום, אלמלא היה בן שטרית פונה לעבר הנאשם כשבידו סכין, ספק

אם האירוע היה מסלים כפי שארע. בנסיבות אלה ומשיקולי ענישה פרטניים, לא מצאתי לגזור גזירה שווה על הנאשם שבפני.

28. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שירות לציבור** - הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 250 שעות במסגרת מעון אקי"ם - מעון רב תכליתי באילת בתפקיד סיוע בעבודות תחזוקה כלליות, וזאת בתיאום עם שירות המבחן. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ולחידוש המשפט, ולדיון מחדש בשאלת העונש. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הדבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט, ללא צורך במתן החלטה.

ב. מאסר למשך 5 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ג, 15 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

---

[1] ככל הנראה בשל טעות, ציינה ב"כ המאשימה במהלך הדיון כי על בן שטרית הוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בעוד שכאמור הוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות וכן ענישה נלווית.

[2] ההדגשות במסמך אינן במקור והן שלי - ג.א.